

Tôi Nâng Niu Nàng Nhè Nhẹ Bước Trên Thơ

T
rời lạnh thiệt! Đúng như Tin Thời Tiết
(từ hôm qua trời trở...giống như Thu)
Không nói có mưa, nhưng thấy trời mù
Điều quan trọng...thấy người ta tóc gió...

Gió như thơ bay đi tìm bến đỗ
chỉ liễu bờ, hoa bắp nở bay bay
Có một nơi gió đã đậu - bàn tay
Tôi được vuốt hai cọng chân mày gió!

Tôi đã hôn, hôn hoài thôi chỗ đó
Chỗ lạ lòng sau lưng của vầng trăng
Chỗ không ai nói đó là thời gian
mà tôi biết chỗ tương tư mãi mãi!

Tôi muốn nói: "Ai biểu em làm con gái
nắng mặt trời làm nở đóa hoa môi!
Anh yêu em có thể bởi nụ cười
nhưng yêu nhất hai bàn chân mang guốc".

Bây giờ người ta mang giày bằng da thuộc
nhuộm màu xanh, màu đỏ, có màu hồng...
Đôi guốc em có màu của gỗ vông
màu không sắc, bởi lòng em là ngọc...

Em nhẹ hồng giống y như Tổ Quốc
mây bình bông trôi trên đại dương
những ngón tay em những búp hoa muồng
làm anh nhớ Nha Trang ngày tháng Hạ!

Anh nói bên tai em: Em là Tất Cả
Anh để trọn hôm nay: Ngày Của Mẹ Vinh Danh!
Em khóc một chút nha cho anh được dỗ dành:
Cô Bé Bông Một Thời Kinh Tế Mới!

*

C
húng ta vẫn nhà quê như giọng hiền của Ngoại
Chúng ta vẫn còn vườn cau, Ngoại đi trước em đi sau
Trời ở đâu vẫn nguyên vẹn cái màu
em mắt ướt em hồi mười sáu tuổi...

*Hỡi tóc gió cuốn tròn lời tôi nói:
Tôi Nâng Niu Nàng Nhè Nhẹ Bước Trên Thơ!*

Trần Vấn Lê